

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116218522
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116218522.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu K., zastúpeného C. proti žalovanej B., o zaplatenie 4.150,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 23Csp/82/2016- 65 zo dňa 23. marca 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.823,58 Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.823,58 Eur od 01.09.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania. Právne vec posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pôvodný žalobca J., a.s. uzatvoril ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou úverovú zmluvu, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver v sume 5.700 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 72 mesačných splátkach po 141,07 Eur, počnúc 10.07.2012. Splátky boli splatné vždy k 10. dňu v mesiaci a splatnosť poslednej splátky pripadla na 10.06.2018. V zmluve bol dojednaný úrok vo výške 19 % ročne. V úverovej zmluve si zmluvné strany dojednali, že ich právne vzťahy sa riadia okrem iného Všeobecnými Obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienkami pre úver. Súd úverovú zmluvu posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko bola uzavretá medzi predchodcom žalobcu, ktorý peňažné prostriedky poskytuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaným - spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojej podnikateľskej, či obchodnej činnosti. Zmluva neobsahovala údaje použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy vôbec nie je zrejmé, či napríklad poistné bolo alebo nebolo zarátané do RPMN. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.). Zo zmluvy nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok. Nakoľko predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., považoval úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že je úver bezúročný a bez poplatkov, mal žalobca nárok iba na zaplatenie poskytnutej istiny 5.700 Eur. Z výpisu účtu vyplýva, že žalovaná žalobcovi uhradila sumu 3.876,42 Eur, a teda dlžná suma istiny, ktorú je potrebné žalobcovi vrátiť, je 1.823,58 Eur. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi dlžné úroky z istiny, a to jednak kapitalizovaný úrok v sume 1.708,46 Eur a nekapitalizovaný v sadzbe 16 % ročne zo sumy 4.150,83 Eur od 01.09.2016 z dôvodu, že na tento úrok žalobca nemá nárok, nakoľko je úver bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko žalovaná bola povinná vrátiť žalobcovi iba istinu, súd mu úrok z omeškania priznal len zo sumy dlžnej istiny 1.823,58

Eur, a to od žalobcom požadovaného dňa 01.09.2016 a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Nakoľko v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti predstavovala dojednaná splátka istinu a pri riadnom splácaní mesačných splátok od 10.07.2012 by bola celá dlžná suma uhradená vykonaním splátky splatnej dňa 10.11.2015. Čo sa týka uznania dlhu súd uviedol, že uznaním dlhu sa predpokladá, že dlh v čase uznania trval. V uvedenom prípade však tento predpoklad existencie dlhu vo výške uvedenej v uznaní bol vyvrátený listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, z ktorých vyplynulo, že dlh žalovanej bol v inej výške. Žalovaná bola v konaní úspešnejšia než žalobca, keď ju súd zaviazal na úhradu sumy istiny 1.823,58 Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a preto by mala nárok na náhradu trov konania. Nakoľko jej však žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie jej nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku, a to v zamietajúcej výrokovej časti a proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Podľa názoru súdu zmluva o úvere neobsahuje údaj o predpokladoch výpočtu RPMN a z tohto dôvodu je na jej základe poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa domnieva, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia. Súd prvej inštancie nešpecifikoval, ktorý predpoklad výpočtu RPMN v zmluve o úvere údajne absentuje. Takéto rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné. Žalobca pri neuvedení poistného do celkových nákladov úveru vychádzal z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Skutočnosť, že poistenie úveru nebolo podmienkou uzatvorenia danej zmluvy o úvere, vyplýva z Obchodných podmienok, podľa ktorých sa ustanovenia o poistnom použijú v prípade, ak dlžník v návrhu, resp. zmluve o úvere prejavil svoj záujem o poistenie. Bolo na slobodnej vôli žalovaného, či prejaví svoj záujem o poistenie alebo nie, žalobca ako podmienku nutnú pre uzatvorenie zmluvy o úvere od nich poistenie úveru nevyžadoval. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca správne v zmluve o úvere uviedol celkové náklady úveru, keď do nich nezapočítaval poistenie úveru. Podľa súdu prvej inštancie zmluva o úvere neobsahuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch tak, ako to je uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k), a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetný názor súdu nepovažoval za správny. Požiadavka, aby úverová zmluva obsahovala rozklad jednotlivých splátok v členení na istinu, úrok a poplatky, nie je v súlade s požiadavkami Smernice 2008/48/ES. Tento záver potvrdzuje rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.09.2012, sp. zn. 17Co/151/2012, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/111/2014 a sp. zn. 11Co/39/2016, ako i rozhodnutie Súdneho dvora vo veci č. C-42/15, Home Credit Slovakia. Z dôvodovej správy k ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý nahradil zákon č. 258/2001 Z. z., vyplýva, že výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keďže sa v nej uvádza, že (i) výška úveru, (ii) úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, (iii) výška mesačnej splátky, (iv) RPMN banky v %, (v) taktiež priemernú RPMN na trhu, (vi) celkovú výšku úveru, (vii) dátum 1. splátky, (viii) dátum nasledujúcich splátok, (ix) počet mesačných splátok, (x) dátum. Mal za to, že priemerného spotrebiteľa zaujíma predovšetkým výška úveru a suma, ktorú výsledne zaplatí, teda ľudovo povedané, o koľko preplatí jemu poskytnutý úver. Priemerný spotrebiteľ nebude skúmať každú jednu splátku samostatne. Súčasne si dovolil tvrdiť, že rozdelenie splátky na istinu a úroky má zmysel pre nedobromyseľného spotrebiteľa, ktorý predpokladá, že bude v omeškani s plnením záväzku pre výpočet úroku z omeškania. Dobromyseľný spotrebiteľ predpokladá, že splní svoj záväzok v dohodnutom čase, a preto, pokiaľ v zmluve sú uvedené informácie o výške úveru a celkových nákladoch na úver a doba splácania úveru, vie sa edukovane rozhodnúť o tom, či zmluvu o úvere uzatvorí alebo neuzatvorí. Súčasne apelovali na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z. z. odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Dal do pozornosti viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie tohto odvolania žiadal súd, aby podľa ust. § 389 CSP zrušil prvoinštančné rozhodnutie v napadnutej časti a vrátil vec na nové prejednanie

súdu prvej inštancie, alebo aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil prvoinštančné rozhodnutie v napadnutej časti tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP.

5. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

7. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje, alebo doplní (§ 383 CSP).

8. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky a podľa písm. b), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie na odvolacom súde.

9. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody, spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom zistení skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

10. Podstata odvolacieho dôvodu, vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že zmluva neobsahovala údaje o všetkých predpokladoch použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a preto (a tiež z iných dôvodov) považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa dôvodovej správy „ročná percentuálna miera nákladov“ (ďalej len „RPMN“), ktorému sa venuje ustanovenie § 19, kde je stanovený spôsob jej výpočtu, je dôležitým ukazovateľom na posúdenie výhodnosti, či nevýhodnosti dohodnutého spotrebiteľského úveru. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov - čerpanie, platby a poplatky - budúcich alebo súčasných a dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom a počíta sa podľa matematického vzorca uvedeného v

prílohe č. 2. Na základe takto stanoveného jednotného spôsobu výpočtu je spotrebiteľovi umožnené porovnať „cenu“ rôznych spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu.

13. Ročná percentuálna miera nákladov je podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ dôležitý údaj pri rozhodovaní spotrebiteľa, podľa ktorého posudzuje jednak rôzne ponuky úverov, jednak rozsah svojho záväzku (pozri uznesenie C-76/10, Pohotovosť proti Korčkovskej, ale aj rozsudok C 42/15 Home credit Slovakia proti Kláre Bíroovej). Absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j) spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom takúto sankciu porušenia povinnosti veriteľom, ktoré môžu spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, treba považovať za primeranú v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

14. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Pokiaľ ide o RPMN, pre výpočet sú rozhodujúce údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Veriteľom vyžadované poistenie, ktoré je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, o ktorom musí byť spotrebiteľ informovaný, predstavuje poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť, je potrebné do RPMN zaradiť. Nezaradávajú sa poplatky, ktoré nie sú povinné. Medzi faktory, ktoré RPMN ovplyvňujú, teda patrí výška poskytovaného úveru, obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, výška nákladov, ktoré súvisia s poskytnutím úveru, informácie o výške splátok úveru, lehote splatnosti a ďalšie.

15. Ak má byť úver bezúročný a bez poplatkov (z dôvodu podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.), je súd povinný označiť absenciu konkrétneho predpokladu, ktorý pre výpočet RPMN nebol použitý, čo v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorý zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkovú, absentuje. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, na základe akých skutočností súd prvej inštancie vyhodnotil, že v zmluve o úvere absentujú predpoklady pre výpočet RPMN.

16. Ďalším z dôvodov, pre ktorý súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, založil na právnom názore, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v predpísanej forme, avšak neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to výšku splátok istiny, úrokov a poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky, ktorú má žalovaná zaplatiť, avšak rozdelenie na istinu, úroky a poplatky chýba. V prípade, ak takéto rozčlenenie v zmluve chýba, zmluva v tejto časti trpí vadou pre rozpor so zákonným ustanovením, a preto poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona žalobca nemá nárok na úroky a žiadne poplatky. S týmto právnym posúdením uplatneného nároku sa odvolací súd s poukazom na rozhodnutie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová nestotožňuje.

17. V prejednávanej veci uplatnil žalobca proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 4.150,83 Eur s príslušenstvom. Nárok na plnenie proti žalovanej vyvodzoval z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.06.2012, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5.700 Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v 72 mesačných splátkach po 141,07 Eur. Celková výška nákladov predstavovala sumu 3.814,19 Eur. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 10.07.2012 a dátum konečnej splatnosti na deň 10.06.2018. Dátum každej ďalšej splátky bol určený k 10. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola určená vo výške 19 % ročne, RPMN vo výške 20,74 % a priemerná RPMN 19,59 %. Zároveň v článku 2 v bode 1 zmluvy je uvedené, že poistenie schopnosti splácať úver sa riadi ustanoveniami v bode 11.5 a nasl. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička.

18. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 21.06.2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“).

21. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezodplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

22. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

23. Vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

24. V tomto smere sú odvolacie námietky žalobcu, poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová, keď nie je potrebné rozložiť úverové splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov, dôvodné (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017).

25. Zmluva o úvere zo dňa 21.06.2012 obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v čl. 2, bod 1, pričom nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. Záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje výlučne v dôsledku absencie tohto jediného údaj za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, potom nie je opodstatnený a dôvodný.

26. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že toto rozhodnutie predstavuje zmenu oproti jeho doterajšej rozhodovacej praxe v identických, resp. obdobných veciach. Medzičasom občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Trenčíne pristúpilo k zjednoteniu svojej rozhodovacej činnosti pri posudzovaní zmlúv o spotrebiteľských úveroch z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., s prihliadnutím na Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15, ako i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017 so záverom, že pokiaľ daná zmluva nebude obsahovať rozpis jednotlivých zložiek splátok úveru vyžadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., nie je možné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

27. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude, vzhľadom na vyššie uvedené prijaté závery odvolacieho súdu, opätovne preskúmať uplatnený nárok za súčasného zohľadnenia právnej argumentácie žalobcu a vo veci opätovne rozhodnúť.

29. Nakoľko odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).